

STHLM New Opera 2017

Aquilegia

Akleja (Aquilegia vulgaris) eller akvileja är en [växtart](#) vars vilda form är sällsynt i [Sverige](#). Aklejans frön får inte användas för invärtes bruk eftersom de kan avge blåsyra. Växtens blad och blommor kan användas, men endast några per dag, då större doser kan ge diarréer, yrsel och andnöd (källa Wikipedia)

Två unga människor, Mikael och Ia, är fast i en destruktiv relation. Kontroll, outtalade känslor, tvång och utnyttjande är ständigt närvarande. När vi kommer in i handlingen, har Ia fått nog och bestämt sig för att göra slut. Hon tycker Mikael har blivit ett hinder för henne. Nu vill hon ha tillbaka sig själv och sina möjligheter att utvecklas. När han kommer, ställs saker och ting på sin spets med katastrofala följder. Ia ställer ett ultimatum utan att helt förstå konsekvenserna. I nästa ögonblick har hela tillvaron slagits sönder. Det finns inget hopp kvar för någon.

Musik: Gustav Lindsten

Libretto: Talajeh Nasiri

Dirigent: Frantisek Macek

Regi: Gunilla Stephen

Scenografi: Anton Thorsson

Kostym: Anton Thorsson

Maskör: Emelie Henriksson

Ljusdesign: Sofia Linde och Hannele Philipson

Ia: Emma Sventelius

Mikael: Rodrigo Sosa

Dags

Dags är skriven utifrån att Domedagen förutspåddes till den 21 maj, 2011.

Paret Fitzpatrick har offrat allt på att sprida domedagsbudskapet. Nu är det samling på torget för att ta ett sista farväl och frälsa så många som möjligt innan klockan slår. Nedräkningen startar men på noll-slaget händer inte det de förväntat sig.

Livsvalen ställs på sin spets.

Är domedagen en tydlig händelse i världshistorien eller en mytologisk symbol för alla delundergångar som sker i livet; Någon domedagsledare tar makten. Tippingpoint passeras. Ett land raseras i krig och folk måste fly.

Hur hittar vi livsmod och glädje i all denna olycka som omger oss?

Vad är meningen med livet, och vad har vi för behov av svar på den frågan?

Musik: Johan Blixt
Libretto: Emma Palmqvist
Dirigent: Hanna Ohlson Nordh
Regi: Joakim Engstrand
Scenografi: Anton Thorsson
Kostymdesign: Anton Thorsson
Maskdesign: Emelie Henriksson
Ljusdesign: Sofia Linde och Hannele Philipson

Robert Fitzpatrick: Hannes Öberg
Fru Fitzpatrick: Amelia Jakobsson
Journalisten: Caspar Engdahl

PMSius

Operan PMSIUS är ett intensivt stycke musikdramatik komponerat av Corinne von Dardel med libretto av Alma Lindé.

Deras ursprungsidé om identifikationen med operans melodram och starka känslouttryck sammankopplade med pms-problematik är ett statement.

Känslostormar; universella och upphov till lika stor dramatik som operans klassiska teman svartsjuka och hämndbegär.

Stycket är förbehållslöst hängivet det vardagliga och mänskliga samtidigt som de inre drivkrafterna får stort dramatiskt utrymme.

Genom personifieringen av pms får karaktärerna syn på sig själva och kan genom insikt nå bot och förening.

Med humoristisk finkänslighet, musikaliska böljor och mild galenskap skapar upphovskvinnorna en varm bassäng för operasångarna att simma i.

Välkomna till Pmsius värld!

Musik: Corinne von Dardel
Libretto: Alma Linde
Dirigent: Alexander Nordwall
Regi: Annika Kofoed
Scenografi: Anton Thorsson
Kostymdesign: Anton Thorsson
Maskör: Emelie Henriksson
Ljusdesign: Sofia Linde och Hannele Philipson

Mohammed: Hannes Öberg
Jackie: Isabella Lundqvist
Pmsius: Caspar Engdahl

Sen packar jag aldrig mer

Sen packar jag aldrig mer skildrar avskedet, det slutgiltiga. Vi befinner oss i ett hem där bomberna faller utanför dörren. Efter faderns död har modern beslutat att skicka iväg sin dotter till frihet och förhoppningsvis en tryggare framtid, men väljer att själv stanna kvar. En situation ingen människa egentligen kan utstå, men som många ändå tvingas genomlida hela tiden, på olika vis, runt om i världen.

Vad sker i en sådan situation? Vad säger vi till varandra, vad gör vi? I ett fruset ögonblick där minnen, förhoppningar och drömmar smälter ihop skildrar stycket det omöjliga avskedet.

När orden tar slut tar nävarna vid, brukar det sägas. Här är det operan som tar vid – med operans kraft når vi kanske det utsägliga.

Musik: Zacharias Ehnvall

Libretto: Elsa Berggren

Dirigent: Kaapo Ijas

Regi: Franciska Löfgren

Scenografi: Anton Thorsson

Kostymdesign: Anton Thorsson

Maskör: Emelie Henriksson

Ljusdesign: Sofia Linde och Hannele Philipson

Mamman: Amelia Jakobsson

Dottern: Isabella Lundqvist

Pappan: Rodrigo Sosa